

Slovaška, Martin – julij 2016

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime, priimek, letnik:

Tina Šmid, 5. letnik, smidtina@gmail.com

Čas izmenjave:

Od 1. 7. do 31. 7. 2016

Kraj izmenjave

Mesec sem preživela v Martinu, morda precej nepoznanem Slovaškem mestu, ki leži na severu države. Izbrala sem ga predvsem zato, ker sem imela željo iti v manjše, ne-glavno mesto in ker mi je prijatelj iz Slovaške povedal, da je v okolici precej hribov. To je popolnoma držalo, Martin namreč leži na ravninici, okrog in okrog obdani s hribi. Kot že omenjeno, je mesto majhno, zato je izbira nočnih lokalov in nakupovalnih centrov nekoliko omejena (kar ne pomeni, da jih ni), je pa super za ljubitelje narave. Seveda je v mestu kar tudi nekaj muzejev in kulturnih spomenikov, vendar se je naša skupina odločala za izlete v drugačno okolje.

Center Martina

Viza

Za Slovaško ne potrebujete vize.

Zdravje

Med dokumente, potrebno za potrditev izmenjave, sem morala priložiti kopijo cepilne knjižice, dodatno pa sem morala opraviti še testa za hepatitis B (titer protiteles) in tuberkulozo (tuberkulinski podkožni test).

Varnost

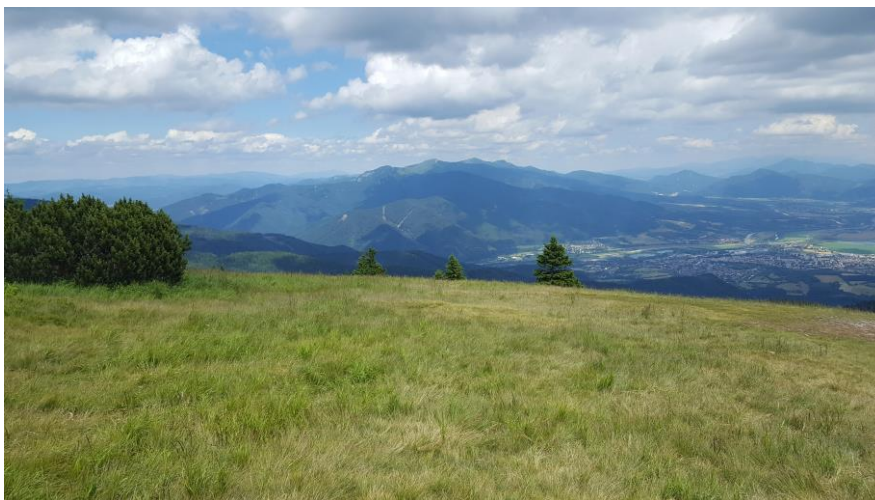
Nevarnost je zadnja stvar, ki bi jo povezovala s Slovaško. Je sicer res, da smo okrog večinoma hodili v skupini, vendar sem se tudi sama počutila povsem varno. Če se poslužujete klasičnih varnostnih ukrepov (pazite na svoje dokumente in denar) ste lahko popolnoma brez skrbi.

Denar

Valuta na Slovaškem je evro. Sama sem večinoma plačevala s kartico (kjer se je dalo), za dvig gotovine na bankomatih pa se kot v vseh državah EU zaračuna manjša provizija.

Prevoz

Do Martina in nazaj sem imela prevoz z avtomobilom, saj sem tako pred kot po izmenjavi naredila še nekaj ovinkov po okolnih državah. Sicer je baje najbolje potovati z vlakom ali avtobusom prek Dunaja, do Dunaja se dobi poceni prevoz tudi na »Prevozih«. Železniški in avtobusni promet je po Slovaškem zelo urejen in poceni, sploh za študente (večinoma je dovolj slovenska študentska izkaznica, redkokje zahtevajo ISIC).

Pogled na Martin z okoliškega hriba

Komunikacija pred izmenjavo

Pred izmenjavo sem sama kontaktirala obe kontaktne osebi, ki sta me vključili v Facebook skupino, kjer smo zastavljali vprašanja, tako da so lahko odgovorili vsem na en mah. Moram reči, da z odgovori sicer niso bili najhitrejši, kasneje so se nam opravičili, da so imeli do konca junija izpite. No, navsezadnje sem teden dni pred odhodom dobila vse informacije, ki sem jih potrebovala.

Sprejem s strani tujih študentov

Prevoz sem imela do študentskega doma, v katerem je bivala tudi moja kontaktna oseba, tako da smo se vsi dobili kar tam (z nekaj tujimi študenti smo prišli ob istem času). V splošnem moram reči, da z našima dvema kontaktnima osebama nismo bili preveč zadovoljni. Pokazala sta nam sicer pot do cetrna in bolnišnice in nas predstavila našim mentorjem, vendar pa so nam bili obljubljeni vikend izleti, dva od katerih sta bila preklicana en dan pred predvidenim odhodom. Tako smo imeli kar nekaj težav, da smo si sami organizirali izlete v tako kratkem času. Vsekakor nam je to tudi brez njune pomoči super uspelo in zadnje dva tedna nismo več preveč računali na naši kontaktni osebi. Sta pa nam na naša sporočila in vprašanja odgovorili precej ekspresno (ponavadi v roku 5 minut), in nam tako olajšali organizacijo.

Nastanitev

Živela sem v študentskem domu, v sobi s še dvema puncama (nekatero sobo so bile tudi samo za 2 osebi). Načeloma si je 10 ljudi delilo kopalnico, celo nadstropje pa kuhinjo, a ker nas je bilo vsega skupaj samo 15, s kopalnico ni bilo težav, bili pa smo tudi skoraj edini v celem nadstropju, tako da smo imeli kuhinjo praktično zase. Študentski dom je bil zelo čist, vsak dan so čistilke izpraznile koše v sobah, enkrat na teden pa prišle temeljito očistiti cel apartma. Edino kar smo nekoliko pogrešali, je bil internet, brezžičnega je bilo možno ujeti samo spodaj v avli, v sobi pa si se lahko priklopil samo preko kabla, pa še to včasih ni delovalo. Sicer je bil dom na obrobju mesteca, s pogledoma na polje in hribe, od centra oddaljen 15 minut in od bolnice kakšnih 25 minut.

SCOPE
Professional Exchange

SCORE
Research Exchange

Tik za študentskim domom

Prehrana

Dobili smo vsak 20 nekakšnih kuponov v vrednosti 3,15 evra, ki smo jih lahko porabili v restavracijah ali v trgovinah z živili, kar se mi je zdelo super. Tako smo si dostikrat kuhali kar v študentskem domu, včasih pa šli na kosilo ali večerjo v eno izmed restavracij, ki so vsaj za kosilo ponavadi stregle menije (juha, solata, glavna jed) za 3-5 evrov.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Prakso sem opravljala na oddelku za gastroenterologijo. Prva dva dneva sem se nekoliko lovila, saj nisem imela točno določenega mentorja, ampak sem se lahko priključila praktično komurkoli sem želela, potem pa sem ugotovila, kateri zdravniki govorijo bolj angleško in so si pripravljene vzeti nekoliko več časa za razlage (načeloma so kar dobro sicer govorili angleško vsi) in sem se potem ponavadi priključila tem. V povprečju sem bila na oddelku od 8ih do 11ih ali najdlje do 13h, če smo želeli kakšen petek na podaljšan vikend izlet, tudi ni bilo problema. Videla sem kar veliko stvari (gastroskopije, kolonoskopije, UZ preiskave, manjše operativne posege), sama pa delala pa prav veliko nisem, saj teh

posegov seveda nisem izvajala (z izjemo UZ parkrat). Se je pa eden od zdravnikov še posebej potrudil in mi velikokrat v angleščini opisal kakšnem od sprejetih pacientov in z mano ponovil nekaj teorije. Če povzamem, videl in izvedel si toliko, kot si želel.

Mentorstvo

Delo z mentorjem sem opisala že v zgornjem odstavku.

Socialni program

Kot že omenjeno, smo imeli s socialnim programom nekaj težav, obljubljeni vikend izleti so bili skoraj vsakič tik pred zdajci odpovedani, nekoliko je bil organiziran le izlet v Košice, kar je pomenilo le, da sta šli naši dve kontaktni osebi z nami na vlak, nas peljali do hostla potem pa nas pustili same. Okrog po mestu so nas tako peljali študentje, ki so bili na izmenjavi v Košicah. Sicer pa smo se dobro znašli tudi sami, en vikend smo obiskali Krakow in Auschwitz, naslednjega že omenjene Košice, zadnji vikend pa nekaj manjših, a čudovitih mestec južno od Martina in Visoke Tatre, katerih ne smete izpustiti. Sicer je okrog Martin dovolj tudi destinacij za popoldanske izlete.

Visoke Tatre

Splošna ocena izmenjave

Na izmenjavi sem se imela super, k temu so najbolj pripomogli ostali študentje, ki so bili res najboljša skupina, kar si jih človek lahko želi. V bolnici sem videla veliko stvari, Slovaška je zelo lepa, a če iščete eksotiko si raje izberite kaj drugega, tako pokrajina kot kultura sta precej podobni kot v Sloveniji. So pa te IFMSA izmenjavo vedno fine.

Potrebnik

Za obisk Slovaške ne potrebuješ prav nič posebnega, kakšni športni čevlji za obisk okoliških hribov pridejo sigurno prav, podnebjje pa je sicer precej podobno kot v Sloveniji.

Približna razdelitev stroškov

Kar se tiče prevoza težko podam kakšne konkretne informacije, saj sem prišla in odšla z avtomobilom. Skupno sem za hrano, vse izlete in druge manjše stroške, ki so nastali tu in tam, zapravila nekaj več kot 500 evrov.